

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Bc. Kryštofem Hornem v právní věci:

žalobce: **R. L.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2025, č. j. 140341/2024/KUSK/RAU,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2025, č. j. 140341/2024/KUSK/RAU, se ruší a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 269,40 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný k odvolání žalobce změnil výrok o správním trestu zákazu činnosti (ponechal jeho délku, upřesnil však jeho počátek a započtení doby zadržení řidičského průkazu do jeho výkonu) a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kutá Hora (dále jen „městský úřad“) ze dne 16. 9. 2024, č. j. MKH/096098/2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Městský úřad žalobce prvostupňovým rozhodnutím uznal vinným mj. z toho, že porušil § 4 písm. b) a § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) tím, že řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem, a tím spáchal z nedbalosti přestupek podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť minimální prokazatelná hodnota alkoholu v dechu žalobce činila 0,14 ‰. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 10 000 Kč, podle § 35 písm. c) a § 47 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) a podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí. Dále žalobci uložil podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona (ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení), povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

2. Policie České republiky dne 19. 4. 2024 oznámila městskému úřadu podezření z přestupku, ve kterém uvedla, že žalobce dne 19. 4. 2024 v 16:18 podrobila z důvodů překročení povolené rychlosti silniční kontrole, při které se podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Použila při tom analyzátor Dräger 7510, přičemž výsledkem 1. dechové zkoušky v 16:20:03 bylo 0,39 ‰ alkoholu v dechu a 2. dechové zkoušky provedené v 16:25:38 pak 0,38 ‰ alkoholu v dechu. Žalobce uvedl, že předešlého večera požil 8 dvanáctistupňových piv. Žalobci v návaznosti na to zadržela řidičský průkaz.
3. Městský úřad dne 15. 5. 2024 žalobci doručil příkaz, kterým jej uznal vinným mj. z výše uvedeného přestupku. Včasným odporem žalobce byl příkaz zrušen.
4. Při výslechu dne 5. 8. 2024 vypověděli členové policejní hlídky, že při provádění měření rychlosti zastavili žalobce a sdělili mu, že překročil povolenou rychlost a že bude provedena dechová zkouška. Ta byla pozitivní a po 5 minutách byla provedena další dechová zkouška. Potvrdili výše uvedenou časovou osu měření rychlosti vozidla i alkoholu v dechu žalobce.
5. Dne 16. 9. 2024 městský úřad vydal prvostupňové rozhodnutí.
6. V odvolání žalobce uvedl, že dechová zkouška nebyla provedena regulérně, neboť žalobce bezprostředně před provedením textu kouřil. Bylo-li vozidlo zastaveno v 16:18 a dechová zkouška byla provedena v 16:20, neproběhla korektně regulérním způsobem a výsledek nemůže být podkladem pro rozhodnutí. Hlídka nedodržela pracovní postup dle Metodiky pro měření alkoholu v dechu pro analyzátoři alkoholu v dechu 114-MP-C008-08.
7. Žalovaný do odvolacího spisu založil vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“) ze dne 19. 11. 2024, které se věnovalo odstupu měření od kouření. ČMI mimo jiné uvedl, že analyzátoři *mohou být* vybaveny vlastními kontrolními systémy, které dokáží ve vztahu k *některým* aspektům identifikovat a vyhodnotit připravenost měřidla ke konkrétnímu měření alkoholu v dechu. Příkladem může být čas zahájení vlastní zkoušky po aktivaci zapnutí přístroje nebo identifikace různých poruchových stavů neumožňujících měření. Přílohou odpovědi byl pracovní postup č. ČMI 114-MP-C008-08, který popisuje

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

všeobecné technické požadavky na analyzátory dechu používané jako stanovená měřidla. Jak je uvedeno v úvodu, tato metodika má sloužit jako praktický pracovní postup kontrolních orgánů při stanovování obsahu alkoholu v dechu v rámci kontrol provozu. V kapitole 3.1.5. jsou uvedeny požadavky na doby teplotní stabilizace tak, jak žalobce uvedl v odvolání (viz následující bod tohoto rozsudku). Pokud tyto požadavky nejsou splněny, příslušné časy musí být zřetelně vyznačené na měřidle a uvedené v příručce (návodu) pro uživatele.

8. Žalovaný žalobce vyrozuměl o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí s vyjádřit se k nim, čehož žalobce využil. Dne 17. 1. 2025 pak žalovanému doručil podání, kterým se vyjádřil ke sdělení ČMI a doplnil odvolání o námitku, že nebylo prokázáno dodržení pracovního postupu č. 114-MP-C008-08 pokud jde o teplotní specializaci. V metodice je totiž uvedeno, že měřidlo má být schopno správně měřit po 15 minutách od zapnutí měřidla nebo po 5 minutách od přepnutí z klidového režimu (*stand-by* módu) do měřicího režimu. Poukázal na časovou osu silniční kontroly, kdy byla první dechová zkouška provedena po méně než 2 minutách od měření rychlosti, tedy v zásadě ihned po zastavení vozidla. To je v rozporu s metodikou Ministerstva dopravy č. j. 285/2009-160-OST, která odkazuje na citovaný pracovní postup ČMI.
9. Napadené rozhodnutí žalovaný žalobci doručil dne 24. 1. 2025.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

10. Žalobce v žalobě namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný dle něj zcela opomenul odvolací námitku týkající se teplotní stabilizace měřidla. Dále též uvedl, že městský úřad zcela nedostatečně odůvodnil výši uloženého správního trestu. Prvostupňové rozhodnutí jako nepřezkoumatelné tedy nešlo věcně přezkoumat a mělo být zrušeno. Žalovaný neměl nahradit chybějící úvahy městského úřadu, neboť tím žalobce zkrátí na právu na dvojinstanční posouzení otázky výše trestu.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se „závazným postupem“ zabýval na straně 9-4 napadeného rozhodnutí. Časová prodleva měření byla dle žalovaného dostatečná. Podle postupu ČMI jsou analyzátory vybaveny kontrolními funkcemi, např. právě sledují čas od zapnutí do provedení zkoušky. Disponují identifikací poruchových stavů, které neumožňují provedení zkoušky v kombinaci s poruchovým hlášením na displeji. Jde navíc o obecnou úpravu pro všechny analyzátory, nikoliv konkrétně pro použitý typ Dräger 7510. Poukázal na teplotu, která daný den panovala (12° C), a připojil výňatek z návodu pro obsluhu zmíněného analyzátoru, podle kterého je vybaven signalizací teploty (ne)vhodné pro měření. K otázce výše pokuty uvedl, že žalobce ohledně výše sankce v odvolání nic nenamítal a napadené rozhodnutí mohlo argumentaci doplnit.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
13. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro to shledal důvody podle § 76 odst. 1 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Posouzení žaloby

14. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť zpravidla jen přezkoumatelné rozhodnutí lze podrobit soudnímu přezkumu. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí být z odůvodnění zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný a jak uvážil o skutečnostech podstatných pro věc, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, a ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45). Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Současně je třeba zdůraznit, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba v rámci soudního přezkumu nahlížet jako na jeden celek, tedy že rozhodnutí se mohou vzájemně argumentačně doplňovat v obou směrech (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně.
15. Soud konstatuje, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se vůbec, a to ani implicitně, náznakem, nebo ve spojení s důvody uvedenými v prvostupňovém rozhodnutí, nezabýval v doplnění odvolání nadnesenou otázkou teplotní stabilizace analyzátoru dechu. Tato otázka přitom může být stěžejní pro prokázání skutku, který správní orgány žalobci kladly za vinu. Žalobce v odvolání vznesl plausibilní námitku nedodržení stanovených časů potřebných pro teplotní stabilizaci měřidla, které s ohledem na časovou osu měření mohly být relevantní. Žalovaný měl povinnost na tuto odvolací námitku reagovat, přičemž se nabízelo požádat o nové vyjádření ČMI či výrobce analyzátoru nebo provedení jeho uživatelského příručky k důkazu, např. ve spojení s meteorologickými daty o venkovní teplotě v daný den. Žalovaný však nic z toho neučinil. Zabýval se sice obsáhle otázkou vlivu předchozího kouření na výsledky měření, otázkou teplotní stabilizace však nezmínil vůbec. Pokusil-li se žalovaný toto své pochybení napravit v rámci vyjádření k žalobě, v řízení před soudem již není možné odůvodnění napadeného rozhodnutí doplňovat či upřesňovat. Soud sám neprováděl navržený důkaz návodem k obsluze analyzátoru, neboť by tím nahrazoval činnost správních orgánů.
16. Danou situaci výstižně popisuje právní věta rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, na kterou žalobce poukázal. Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené. Nevypořádá-li se správní orgán s námitkou, je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

17. Soud nicméně nepřisvědčil žalobcově argumentaci ve vztahu k nepřezkoumatelnosti úvah o výši trestu. Soud opakuje, že správní rozhodnutí se mohou vzájemně argumentačně doplňovat v obou směrech. Přitom není pravdou, že by se městský úřad výši trestu nezabýval vůbec (srov. str. 18-19 prvostupňového rozhodnutí). Žalovaný na str. 14-15 napadeného rozhodnutí tuto argumentaci pouze doplnil a prohloubil. Výrok rozhodnutí obou stupňů zůstal co do výše trestu (částky pokuty a délky zákazu činnosti) zůstal nezměněn, resp. byl změněn v žalobcův prospěch (napadené rozhodnutí určilo, že se do doby výkonu trestu zákazu činnosti počítá již uplynulá doba zadržení řidičského průkazu). Žalobce tedy nebyl zkrácen na právu na dvouinstanční projednání. Pro úplnost soud dodává, že žalobcem odkazované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2011, čj. 9 As 83/2010-257, je na věc zcela nepřiléhavé, neboť v něm byl řešen zcela nesrozumitelný, neurčitý a nejasný správní akt kombinující prvky rozhodnutí a osvědčení. V daném případě šlo o pouhé dílčí nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které žalovaný řádně napravil.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

18. S ohledem na shora uvedené soud napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému, který je podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným právním názorem soudu vázán. V dalším řízení řádně vypořádá opomenutou odvolací námitku.
19. Žalobce měl s žalobou plný úspěch, a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Soud tedy přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za dva úkony právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení a sepsí žaloby), u nichž sazba odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), činí 4 620 Kč za úkon [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] tj. 9 240 Kč celkem. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč (§ 13 odst. 3 a 4 advokátního tarifu), tj. 900 Kč, celkem tedy 10 140 Kč, vše zvýšeno o částku 2 129,40 Kč odpovídající náhradě za 21 % DPH z předchozích částek, neboť zástupce žalobce je plátcem této daně. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly, činí 15 269,40 Kč (3 000 Kč + 12 269,40 Kč). Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci celkem částku 15 269,40 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. února 2026

JUDr. Bc. Kryštof Horn v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.